

Sziliárd egységben a szocialista tábor többi országával, együtt az összes többi békeszerető állammal. Hazánk továbbra is küzd a nemzetközi élet megjavításáért, az enyhülés és a népek közötti békés együttműködés légkörének biztosításáért, minden nép szívügyéért — a tartós béke megőrzéséért az egész világon!

GHEORGHE GHEORGHIEU-DEJ
ELVTÁRS BESZÁMOLÓJA

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs beszámolója az ENSz közgyűlésének munkálatairól és a Román Népköztársaság küldöttségének az ülésszakon kifejtett tevékenységéről

Az ENSz ülésszaka — a nemzetközi élet jelentős eseménye

Kedves elvtársak!

A Román Népköztársaság küldöttsége, amely részt vett az Egyesült Nemzetek Szervezete közgyűlésének XV. ülésszakán, hazatérve kötelességének tekinti, hogy beszámoljon a nemzetközi élet e rendkívüli jelentőségű eseményéről, és ismertesse küldöttségünknek az ENSz-közgyűlésen kifejtett tevékenységét.

Nyikita Szergejevics Hruscsovval, a szovjet kormány vezetőjével és a szocialista országok más képviselőivel együtt áthajóztunk az Atlanti-óceánra, hogy résztvegyünk az Egyesült Nemzetek Szervezetének munkálataiban. Állandóan tudatában voltunk annak, hogy mélyes felelősséggel tartozunk a népnek, amely azzal bízott meg, hogy tevékenyen hozzájáruljunk a nemzetközi élet egész kérdéseinek megoldásához, elsősorban a világéke megerősítéséhez.

Mint ismeretes, válaszul a Szovjetunió kezdeményezésére, hogy az államok legmagasabb szinten képviseltesk magukat, az ENSz-közgyűlésen több mint 30 ország állam-, illetve kormányfői és vezető államférfiai vettek részt. Ez arra késztette a szovjet kezdeményezésével szemben negatív álláspontot helyező államok vezetőit is, hogy felelősségük állásponkjukat és megjelenjenek a világszervezet fórumán.

Az ENSZ-KÖZGYŰLÉS XV. ÜLÉSSZAKA ILYENMÓDON AZ EDDIGI LEGSZÜLESBÉKKORU ÉS LEGREPRESENTATÍVABB JELEGGŰ MAGASSIKU NEMZETKÖZI TALÁLKOZÓ VOLT. Az államokat a jövőben is a legnagyobb felelősséggel felruházott személyeknek kell képviselniük, hogy növekedjen az ENSz szerepe, javuljon tevékenysége és a leghatékonyabban a legfontosabb kérdéseket tárgyalhassa meg a kérdéseket.

Az ülésszak munkálatai hatalmas nemzetközi visszhangot keltettek, tekintettel az államok ilyen reprezentatív jelenlétére a felvetett problémák óriási fontosságára, továbbá arra az élénk kombatív vitaszellemlre, amelyet a szocialista és más békeszerető országok képviselői kölcsönöztek neki.

A szocialista országok érdeme az, hogy sziliárdan a kezükben tartva a kezdeményezést, elvették a vita összpontosítását napjaink legfontosabb nemzetközi problémáira és általános és teljes leszerelésre, amely bizonyos ki lehet küszöbölni a háborút a társadalom életéből; a gyarmati rendszer maradványainak felszámolását, amit maga a haladás és az emberi civilizáció fejlődésének követelményei tesznek szükségessé; az ENSz egyetemeségének teljes biztosítására és szervei struktúrájának megjavítására, a világon bekövetkezett változásoknak megfelelően.

Hangsúlyoznunk kell, hogy ezek a problémák, amelyeket a Szovjetunió és a többi szocialista ország vetett fel, akárcsak javaslatok állandóan az ülésszak vitájának középpontjában állottak, polarizáltak a nemzetközi közvélemény figyelmét. E problémák és javaslatok óriási visszhangot keltettek, számos küldöttség támogatta őket, s a világ összes népe számára mozgósító harci célkitűzéseknek bizonyultak.

EZ PEDIG, ELVTÁRSÁK, A SZOCIALISTA ORSZÁGOK A BÉKE ÖSSZES ERŐINEK JELENTŐS POLITIKAI ÉS ERŐKÖLCSI NYERÉSEGET JELEN TETTE!

A szocialista országok népeinek és kormányainak legtekintélyesebb képviselői, mint olyan kommunista harcosok, akik tudatában vannak felelősségüknek a béke megvédéséért vívott harcban, sziliárdan és mélyesges elszántsággal foglaltak állást, erősen felvetették a küzdelmet az imperializmus agresszív politikája ellen, feltették, hogy kik a bűnösök a fegyverkezési hajszáért és a nemzetközi feszültségért, leleplezték a gyarmati rabság híveit, rámutattak a vitás nem-

zetközi kérdések megoldásának útjaira.

Külön ki kell emelnünk, hogy milyen hatalmas befolyást gyakorolt a Szovjetunió küldöttségének tevékenysége, amely küldöttséget klapadhatatlan energiával Hruscsov elvtárs vezette. Hruscsov elvtárs beszédével világosan és hatalmas meggyőző erővel fejtették ki azokat a nemesezményeket, amelyek a szocialista tábor államainak egész tevékenységét vezérik. Felszólalásai, akárcsak a szocialista országok más képviselőinek felszólalásai egy új diplomáciai vallatást hoztak magukkal az ENSz falai közé; ez a diplomácia nem rejtőzik el a népek elől, hanem ezek szemellettára bontakozik ki, éppen azért, mert megfelel a létezőknek, nyitlan felveti a világ összes dolgozóinak alapvető fontosságú problémáit, és felhívja őket, hogy határozottan járuljanak hozzá a problémák megoldásához.

A szocialista országok vezetőinek jelenléte, tevékenysége, építő jellegű, őszinte és megdöntött lépések oda hatottak, hogy a világ számos országában jobban megértik a szocialista államok álláspontját a nemzetközi élet alapvető kérdéseiben, s hogy ez az álláspont egyre szélesebbkörű helyeslésre, egyre nagyobb támogatásra talál. A szocialista országok megindíthatatlan egysége, azonos állásfoglalása az összes kérdésben, ami érdekeit és céljait közösségéből, a nemzetközi élet jelenségeinek marxista-leninista értelmezéséből fakad, hatalmas erőt képez, amely erőteljesen éreztette hatását az ülésszak munkálatainak egész kibontakozásában. E NAGYSZERŰ EGYÜTTMŰKÖDÉS MEGNYILATKOZÁSÁ JELENTŐS MÉRTEKEN NÖVELETE A SZOCIALISTA ORSZÁGOK ÉS AZ EGÉSZ SZOCIALISTA TÁBOR TEKINTÉLYÉT, ERŐSÍTETTE POLITIKAIKÁJUK VONZÓERŐJÉT.

E tekintetben jellemző, hogy a jelenlegi amerikai választási harcban az egyik legfontosabb téma arról a vezető körök aggodalmával beszélnek, éppen a szocialista országok tekintélyének növekedése, ellentétben az USA tekintélyének csökkenésével. Az amerikai közigazgatás egyik szakmai szerve nemrégiben közvéleménykutatást rendezett az USA tekintélyéről a világban, a közvéleménykutatás eredménye pedig annyira hátrányos volt a külügyminisztériumra, amely egyébként az akcióra megbízást adott, hogy azt igyekezzék a legteljesebben titokban tartani.

A nemzetközi tekintély azonban nem függ semmilyen mágiakom recepttől, ezt nem lehet megszerezni, bármilyen ügyesen is burkolják szép szavakba az amerikai politikusok vagy diplomataik politikájuk reális lényegét. Korszakunkban, amelyet a legszélesebb tömegek tudatának és tevékenységének erőteljes növekedése jellemez az egész világon, a népeket nem lehet a szándékokról szóló üres nyilatkozatokkal átlni; a népek tényeket követelnek, konkrét lépéseket, olyanokat, amelyek hozzájárulnak a nemzetközi feszültség csökkentéséhez és a béke megmentéséhez. Csak az számíthat a közvélemény helyeslésére és támogatására, aki szem előtt tartja a népek törekvéseit és érdekeit, forró béke óhajukat, s nem az, aki lábbal tiporja ezeket, aki csökönösen ragaszkodik a hidegháború politikájához és a múlt túlhaladott rendjét védelmezve a háború szakadékaik szélére taszítja az emberiséget. Még a kapitalista világ sok számottevő politikusa is elismeri, hogy innen fakad az USA „tekintélyének válsága”.

Az ENSz jelenlegi ülésszakát továbbá az jellemezte, hogy a történelemben első ízben hallatták szavukat azok az új államok, amelyek a volt gyarmati birodalmak romjain jelenleg meg, azok a népek, amelyek nemrégiben vívtak ki függetlenségüket és meg óhajították azt sziliárdítani, amelyek fejlődni

akarnak gazdasági, társadalmi és kulturális szempontból. Az ENSz-közgyűlés ülésszaka rendkívüli erővel bizonyította, hogy mennyire növekszik az ázsiai és afrikai államok nemzetközi szerepe, amelyek a semlegesség és a békés egymás mellett élés politikáját folytatják, nem csatlakoznak katonai blokkokhoz és nem hajlandók idegen katonai támaszpontok rendelkezésére bocsátani nemzeti területüket.

Az említett államok képviselőinek megjelenése az ENSz szónoki emelvényén nyilvánvalóan távolról sem volt jnyűkre az imperialista hatalmaknak. A legfontosabb ázsiai és afrikai új államok képviselői határozottan feleltek a népek felvetett kérdéseire, a népek irányuló agresszív, háborús politika ellen, erősen követelték a békés kapcsolatok és a nemzetközi együttműködés előmozdítását. A kolonialiszták, a népek szabadság- és függetlenség ellenességének alán sohasem kellett annyira keserű igazságot végighaligatni, mint a jelenlegi ENSz-ülésszakon!

Elevenen látni lehetett a nagy, szerű nemzeti felszabadító folyamat egyik eredményét, nevezetesen azt, hogy a volt gyarmati népek az imperializmus tartalékából a békeharc aktív erejévé válnak.

A szocialista országok öszintén és a legnagyobb melegséggel köszöntötték a gyarmati rabságtól felszabadult államok színrelépését és hangsúlyozták, hogy nagy jelentőséget tulajdonítanak az említett államok szerepének a béke megvédésében, az emberiség létezőkései megoldásában.

Örvendtek, hogy ezek az államok a szocialista országok álláspontjához közelálló álláspontra helyezkedtek a vita tárgyát képező számos alapvető kérdésben, nevezetesen a békés egymás mellett élés, a nézeteltérések megoldása tárgyalások útján, a gyarmati rendszer maradványainak azonnali felszámolása, a népi Kína ENSz-beli törvényes jogainak helyreállítása tekintetében. Ezeknek az országoknak a képviselői egész sor építő jellegű javaslatot terjesztettek elő az ülésszak napirendjén szereplő kérdésekkel kapcsolatban.

Persze, amikor elmentünk az ENSz-ülésszakára, nem ringat-

Meg vagyunk győződve róla, hogy a szocialista országok nemzetközi politikája egyre szélesebb körű megértésre talál az afrikai és ázsiai államok körében. Ezekben az országokban igen nagyra értékelik a szocialista országok álláspontját, azt a körülményt, hogy a szocialista országok következetesen harcolnak a gyarmati rabság ellen, csakugy, mint az ukolonializmus bármely beszűrmései formája ellen, tevékenyen kinyilvánítják szolidaritásukat a nemzeti felszabadító mozgalommal, segítséget nyújtanak az afrikai és ázsiai országoknak, anélkül, hogy politikai feltételeket szabnának és anélkül, hogy beavatkoznának ezen országok belügyeibe, határozottan támogatják szuverenitásukat magunkat illuziókban. Jól tudtuk, hogy a vitás nemzetközi kérdések építő szellemű megoldását célzó akcióink ádáz ellenállásra találnak majd az agresszív politika bajnokainál. Megmutatkozott ez az egymással szöges ellentétben álló két irányvonal öszetűzközésében, amely irányvonalak az egész nemzetközi politikában szemben állanak egymással. Nevezetesen a szocialista és más békeszerető államok irányvonala: ezek az államok a népek közötti együttműködést és megértést legkor megteremtésére, a világéke meghonosítására törekednek — és az agresszív imperialista körök irányvonala: ezek a körök a hidegháború folytatására törekednek, folytatják a fegyverkezési hajszát, provokációkra és agresszív cselekedetekre vetemednek, kísérletet tesznek arra, hogy politikai és gazdasági függőségben artsanak más népeket.

Ujból megmutatkozott, hogy a béke összes erőinek, az összes népeknek erőteljes, fardadhatatlan és éber harcot kell folytatniuk a határozottan mozgószítani kell az egész nemzetközi közvéleményt, hogy rákényszerítsék az agresszív körökre a leszerelés és a tartós világéke biztosítását.

Ugyanakkor az ENSz-közgyűlés munkálatait az eddiglign sokkal hangsúlyoztatban tükrözték a világban végement változásokat, a jelenkori társadalomban végement mélyesges átalakító folyamatokat. Az ülésszak munkálatait megmutatták napjaink nagy igazságát — a szocialista tábor és a béke világerőinek döntő befolyását a nemzetközi élet alakulására, valamint azt a tényt, hogy az imperialista hatalmak ma nem dönthetnek úgy, mint egykor, kénykű-kedvűk szerint a népek sorsáról.

IGY TEHAT AZ ENSZ-KÖZGYŰLÉS JELENLEGI ÜLÉSSZAKA LENDULETET ADOTT A BÉKÉRT HARCOLÓ EROK NÖVEKEDESENEK S HOZZAJÁRULT EZEN EROK TOVABBI MEGSZILARDULASAHOZ. MEGRENDITETTE AZ IMPERIALISTA KÖRÖK POZICIÓIT EGÉSZ SOR LENYEGES KÉRDÉSEKEN ÉS ELMELYITETTE AZ AGRESSZÍV EROPOLITIKÁVALSÁGAT.

ENNEK FOLYTATÁN AZ ÜLÉSSZAK MUNKALATAI JELENTŐS ESEMÉNYSZÁMBA MENTEK A TARTÓS VILÁGBÉKE MEGTEREMTÉSÉRT, A VILÁG ÖSSZES NÉPEINEK SZABADSÁGÁÉRT, EGYENLŐSÉGEKÉRT ÉS FÜGGETLENSÉGEKÉRT FOLYÓ NAGY HARCBA. (Taps).

Ennek folytán az ülésszak munkálatai jelentős eseményszámba mentek a tartós világéke megteremtéséért, a világ összes népeinek szabadságáért, egyenlőségéért és függetlenségéért folyó nagy harcban. (Taps).

Persze, amikor elmentünk az ENSz-ülésszakára, nem ringat-

tuk magunkat illuziókban. Jól tudtuk, hogy a vitás nemzetközi kérdések építő szellemű megoldását célzó akcióink ádáz ellenállásra találnak majd az agresszív politika bajnokainál. Megmutatkozott ez az egymással szöges ellentétben álló két irányvonal öszetűzközésében, amely irányvonalak az egész nemzetközi politikában szemben állanak egymással. Nevezetesen a szocialista és más békeszerető államok irányvonala: ezek az államok a népek közötti együttműködést és megértést legkor megteremtésére, a világéke meghonosítására törekednek — és az agresszív imperialista körök irányvonala: ezek a körök a hidegháború folytatására törekednek, folytatják a fegyverkezési hajszát, provokációkra és agresszív cselekedetekre vetemednek, kísérletet tesznek arra, hogy politikai és gazdasági függőségben artsanak más népeket.

Ujból megmutatkozott, hogy a béke összes erőinek, az összes népeknek erőteljes, fardadhatatlan és éber harcot kell folytatniuk a határozottan mozgószítani kell az egész nemzetközi közvéleményt, hogy rákényszerítsék az agresszív körökre a leszerelés és a tartós világéke biztosítását.

Ugyanakkor az ENSz-közgyűlés munkálatait az eddiglign sokkal hangsúlyoztatban tükrözték a világban végement változásokat, a jelenkori társadalomban végement mélyesges átalakító folyamatokat. Az ülésszak munkálatait megmutatták napjaink nagy igazságát — a szocialista tábor és a béke világerőinek döntő befolyását a nemzetközi élet alakulására, valamint azt a tényt, hogy az imperialista hatalmak ma nem dönthetnek úgy, mint egykor, kénykű-kedvűk szerint a népek sorsáról.

IGY TEHAT AZ ENSZ-KÖZGYŰLÉS JELENLEGI ÜLÉSSZAKA LENDULETET ADOTT A BÉKÉRT HARCOLÓ EROK NÖVEKEDESENEK S HOZZAJÁRULT EZEN EROK TOVABBI MEGSZILARDULASAHOZ. MEGRENDITETTE AZ IMPERIALISTA KÖRÖK POZICIÓIT EGÉSZ SOR LENYEGES KÉRDÉSEKEN ÉS ELMELYITETTE AZ AGRESSZÍV EROPOLITIKÁVALSÁGAT.

ENNEK FOLYTATÁN AZ ÜLÉSSZAK MUNKALATAI JELENTŐS ESEMÉNYSZÁMBA MENTEK A TARTÓS VILÁGBÉKE MEGTEREMTÉSÉRT, A VILÁG ÖSSZES NÉPEINEK SZABADSÁGÁÉRT, EGYENLŐSÉGEKÉRT ÉS FÜGGETLENSÉGEKÉRT FOLYÓ NAGY HARCBA. (Taps).

Ennek folytán az ülésszak munkálatai jelentős eseményszámba mentek a tartós világéke megteremtéséért, a világ összes népeinek szabadságáért, egyenlőségéért és függetlenségéért folyó nagy harcban. (Taps).

Persze, amikor elmentünk az ENSz-ülésszakára, nem ringat-

a közvélemény különböző körneinek képviselői, az amerikai nép többsége.

Ez a magyarázata annak, hogy azok a történelmi jelentőségű javaslatok, amelyeket a szovjet kormány terjesztett elő az ENSz előző ülésszakán az általános és teljes leszerelésre vonatkozólag, hatalmas visszhangra találtak nemcsak a szocialista országokban és a katonai tömbökhöz nem tartozó országokban, hanem a NATO-hoz kötött kapitalista országokban is: e javaslatok ellen nem merésztettek nyitlan állástfoglalni még a fegyverkezési hajszára legmegrögzöttebb híve sem. Az a körülmény, hogy a tavalyi ülésszakon egyhangulag elfogadták az általános és teljes leszerelésre vonatkozó ajánlásokat, nagy sikere volt a béke erőinek s hozzájárult ezek növekedéséhez és aktivizálásához, növelte a népek bizalmát a tartós világéke biztosításának lehetőségében.

A szocialista országok már akkor rámutattak arra, hogy ezeknek a jelentős elvi fontos-ságu ajánlásoknak az elfogadásá csupán kezdete, hogy nem lesz sima életbe ültetésüknek, a gyakorlati leszerelési intézkedések kidolgozásának és megvalósításának útja. Teljesen tudatában voltunk annak, hogy éppen e konkrét intézkedések körül kell majd megvívni a fő csatát, hogy erre a területre összpontosul majd a fegyverkezések óriási extra-profitjaiban érdekelt körök ellenállása.

A NATO országok képviselőinek álláspontja a tizes bizottságban teljes mértékben megmutatta ezen országoknak azt a szándékát, hogy vég nélküli meddő vitákba fullasszák a leszerelési kérdést, hogy spanyol-falként használják fel a tárgyalásokat a fegyverkezési hajszára s az agresszív politika folytatására. A szocialista országok, köztük a Román Népköztársaság, visszalépvén a tizes bizottságból, leleplezték ezt a manővert s a lehető legvilágosabban kimutatták, hogy nem hajlandók részesei lenni a népek becsapásában.

A szovjet kormány éppen attól az óhajtól vezérelve, hogy a leszerelés kérdését a legnagyobb felelősség szellemében és a leghatékonyabban tárgyalják meg, a többi szocialista országgal egyetértésben kérte, hogy tűzzék ezt a kérdést az ENSz jelenlegi ülésszakának napirendjére.

Ez az építő szellem jutott kifejezésre „AZ ÁLTALÁNOS ÉS TELJES LESZERELÉSI SZERZŐDÉS ALAPVETŐ ELŐIRASAI” című nagyjelentőségű dokumentumban, amelyet a szovjet kormány terjesztett az ülésszak elé. E dokumentum érdeme, hogy megállapítja az általános és teljes leszerelés irányelveit, pontos, konkrét előírásokat tartalmaz a leszerelési intézkedések szakaszonkénti kidolgozására, minden szakasznak megfelelő, aprólékosan kidolgozott ellenőrzési rendszert foglal magában, figyelembe veszi a nyugati hatalmak képviselői részéről már elhangzott egyes javaslatokat és megjegyzéseket. A szovjet dokumentum lyképpen komoly alapot jelent olyan egyezmény elfogadására, amely kimozdítja a dőlőpontról az általános és teljes leszerelés kérdését és a népek akaratának megfelelően biztosítja ennek gyakorlati megvalósítását.

Az ENSz-ülésszakon lefolytatott vitából azonban világosan kitűnt, hogy az Amerikai Egyesült Államoknak és szövetségeseinek / képviselői éppen azt nem akarják, hogy egy ilyen egyezmény létrejöjjön.

Természetesen az Egyesült Nemzetek Szervezetének szónoki emelvényéről egyikük sem foglalt állást nyitlan a leszerelés ellen, hiszen léténtek azok az idők, amikor lyesimít lehetett tenni anélkül, hogy az ne váltotta volna ki az egész nemzetközi közvélemény felháborodását.

Am ha eltekintünk szöbeli nyilatkozataiktól, a tények azt mutatják, hogy az USA s szövetségeseinek képviselői nemcsak, hogy szembeszálltak a szocialista országok által előterjesztett átfogó és pontos leszerelési programmal, — de nem is terjesztettek elő saját pro-

gramot a leszerelés megvalósítására.

Az ülésszak kezdete előtt olyan szemrehányásokat lehetett hallani a NATO-országok képviselőinek sorából, hogy a szocialista államok éppen akkor vonultak vissza a Tizes bizottságból, amikor ők új leszerelési javaslatokat születtek beterveztetni. Ha azonban a nyugati államoknak — amint ők állítják — voltak ilyen javaslatok, ki akadályozta meg őket abban, hogy előterjessék a közgyűlésen, miért nem fejtették ki javaslataikat e nemzetközi fórumon?

Eisenhower elnöknek ENSz-beli beszéde előtt a kapitalista sajtóorgánumok nagy betűkkel híresztelték, hogy az elnök új „leszerelési tervet” szándékszik beterveztetni az Egyesült Nemzetekhez. Utána azonban még számos különböző országbeli burzsoá lap is „csalódást” kel-tetett” minősítette a beszédet, amelynek a leszerelés tekintetében a fő tézise az volt, hogy ellenőrizni kell a fegyverkezést, a földön és a kozmikus térségben, „ha azt akarjuk — az elnök szavaival élve — hogy a civilizáció fennmaradjon”.

Ez az állítólagos „új terv” azonban nem egyéb a régi nyugati tézis egyszerű elismételésénél, nem jelent mást, mint leszerelés nélkül! Ellenőrzést, a fegyverkezési hajszára folytatásával. Mint látjuk, az USA elnöke szerint, ahhoz, hogy a civilizáció „fennmaradjon”, meg kell őrizni azokat a gigászi atom- és hidrogénfegyverkezeléseket, amelyekkel egész országokat és népeket lehetne eltörölni a föld színéről, továbbra is hatalmas összegeket kell költeni a fegyverkezésre. Különös felfogás ez a civilizáció fenntartásának módzatáról!

Amint a szocialista országok nem egyszer hangsúlyozták, a fegyverzet ellenőrzésének semmi köze sincs a leszereléshez; valójában ez éppen az ellenkezője a leszerelésnek; nem jelent mást, mint az erópolitika meg-hosszabbítását, az agresszív terveket tápláló körök részére a szükséges katonai információk beszerzésének kényelmes módját.

Ezt a dolgot ma már a világ mind több államában megértik. Dzsavaharlal Nehru, India miniszterelnöke az általános vita során kiemelte, hogy „az ellenőrzés fogalma csak a leszerelés összefüggésében létezik. Remélem, nem fogják javasolni a meglévő fegyverzet ellenőrzését, s következtésképpen azok állandósítását”. Az Egyesült Államok és szövetségesei éppen ilyen álláspontra helyezkedtek.

Macmillan ur, Nagy-Britannia miniszterelnöke még tovább ment ezen a meddő uton, amldön — minden konkrét leszerelési intézkedés helyett — azt javasolta az ülésszakon, hogy szakértői csoportot alakítsanak, amely aztán, mindössze tanulmányt készít az ellenőrzés módszereiről és módzatáról. Egyes kiüldöttek, akiknek anakidején alkalmuk volt részt venni a megdölgött Népszövetség munkálatain, joggal jegezték meg, hogy amikor a második világháború már ki is tört, a Népszövetség „szakértői” még mindig az ellenőrzés alá veendő fegyverek jegyzékének összeállításával foglalatzkodtak...

Az általános és teljes leszerelés kérdésének életbevágó jelentőségére való tekintettel a szocialista országok szükségesnek vélték, hogy a kérdést az erre legjobban megfelelő fórumon — a közgyűlés plénumán — kell megvitatni, mert a legilletékesebb tényezők itt végezhetnek mélyreható vizsgálatot, s megfelelő határozatokat fogadhatnak el.

Amint aztán kitűnt, az imperialista hatalmak éppen ezt akarták elkerülni, és az agresszív blokkokban részvevő államok képviselőinek szavazataira támaszkodva, az ENSz tevékenységében már ismert régi gyakorlatukat — ülésszak műgötti nyomáshoz és manőverekhez — folyamodva cselekedtek. Ugyanakkor, egyes semleges államok álláspontját befolyásolva az a szerintünk téves nézet, hogy a leszerelés kérdésének

(Folytatása a 2-ik oldalon.)

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs beszámolója

(Folytatás a 2-ik oldalról.)

Kuba ugyan formálisan sohasem volt az USA szövetségese, mégis az amerikai monopóliumok uralkodó helyzetét foglalták el a kubai gazdaságban s emiatt az ország gazdasági és politikai szempontból az USA függvénye volt, gazdasági nyersanyagforrást jelentett számára, miközben a kubai népet számos ázsiai és afrikai gyarmat népéhez hasonló elmaradott helyzetben tartották.

A kubai nép azonban lerázta magáról a monopóliumok uralmát és a valóban független fejlődés útjára halad. A román nép az egész haladó emberiség egyült rokonosával és csodálatos figyeli, hogy a kubai nép és forradalmi kormány, élén Fidel Castroval, milyen bátran és milyen felelősséggel veti fel országát a nemzetközi közösség elé. (Taps.)

Az amerikai imperialista körök azonban nem akarnak megengedni a kubai népnek a gondolatot, hogy a kubai nép kivívta a szabad és független életet való jogát. Az amerikai hatóságok, miután gazdasági és politikai nyomást gyakoroltak az országra, miután megpróbálták aláaknázni az államot, most nyíltan azzal fenyegetőznek, hogy erőszakkal folyomadjon.

Mind ezek az akciók komolyan veszélyeztetik nem csupán a kubai népet, hanem az egyetemese békét és biztonságot is. A román kormány véleménye szerint az ENSZ-nek kötelessége, határozottan eltiltani az USA agresszív akcióit Kuba ellen és kérni az USA kormánytól, hogy haladéktalanul vessen véget ezeknek az akcióknak. Meggyőződésünk, hogy a győzelem

az új Kubáé lesz, mert az övék az igazság és a méltóság ereje. (Hatalmas taps.)

Az ENSZ-ülések munkálatainak keretében, a küldöttek döntő többségének szilárd állásfoglalása láttán s azért, hogy megmeneküljenek az elkerülhetetlen elszigetelődéstől, az imperialista államok képviselői kénytelenek voltak maguk is arra szavazni, hogy a közgyűlés plenáris ülésén kell megvitatni a kolonializmus megszüntetése kérdését.

A KÖZGYŰLÉSNEK AZ AZ EGYSÜLT NEMZETEK HATÁROZATA, HOGY A PLÉNÁRIS ÜLÉSEN VITASSÁK MEG A GYARMATOSÍTÁS ÉS NEPEK FÜGGETLENSÉGÉNEK MEGADÁSÁRÓL SZÓLÓ NYILATKOZATOT, NAGY GYŐZELME A GYARMATOSÍTÁS FELSZÁMOLÁSÁRÓL ÉS A BÉKÉRT HARCOLÓ EROKNEK.

Természetesen naivság lenne azt képzelnünk, hogy ezután a szavazás után az imperialisták egyik napról a másikra megváltoztatták alapvető álláspontjukat: számításunk kell rá, hogy az imperialisták továbbra is elszánt kísérleteket tesznek, hogy megakadályozzák konkrét, gyakorlati határozatok hozatalát ebben a kérdésben. A szocialista országok és a kolonializmus végleges megszüntetéséért szilárdan szikraszálló többi országok küldöttségeinek nagy éberségről és lankadatlan erőlről kell tanuságot tennünk, hogy megküzdjünk a gyarmati rendszer védelmének bármilyen manőverét az Egyesült Nemzetek Szervezetében és azon kívül. Csúszán az összes szabadság- és békeszerető népek és országok erőfeszítéseinek egyetemes elvívható ki a gyarmati rablás teljes és azonnali megszüntetése.

Ilyen összefüggésben kell kezelni a gyarmati országok, vagy

a volt gyarmatok gazdasági fejlődéséhez nyújtandó segítség kérdését is.

Természetesen, az ilyenzerű segítségnek, hogy az valóban megfélemlenés ezen országok népei érdekeinek, mentesnek kell lennie bármilyen politikai feltételtől és ténylegesen a gazdasági fejlődés szükségletét kielégítést kell céloznia. Eppen ezek a jellemvonásai annak az önzetlen segítségnek, amelyet a Szovjetunió és a többi szocialista ország nyújt a fiatal független államoknak — ellentétben az ugynevezett amerikai segítséggel, amely legnagyobb részt katonai célokra irányul.

A gyarmati rendszer és következménye felszámolásának problémája szorosan egybekapcsolódik a jelenlegi nemzetközi élet kérdéseinek összességével, mindennek elvívható ki az általános és teljes leszerelés kérdésével. A gyarmati országoknak hatalmas pénzalapokra van szükségük ahhoz, hogy felszámolhassák a gyarmati uralom következményeit. Ez még parancsoltan megköveteli a napjainkban katonai célokra pocskolt összegek felszabadítását.

A gyarmati népek és a független fejlődés útjára most lépő népek előtt még számos nehézség és bonyolult kérdés áll. Ezeknek megoldásában nemcsak saját erőforrásaikra és képességeikre támaszkodnak, hanem a béke és a haladás összes erőinek rokonosra és támogatására is.

Elvtársak, nincs már messze az az idő, amikor a népek harcra nyomnak véglegesen eltiltani a föld színéről a gyarmati rablást, egyik állam másik feletti uralmának bármilyen nyomát. Az összes népek kötelessége, hogy tekintik minden erejükkel előmozdítani, hogy mielőbb megvalósuljon ez a döntő pillanat az emberiség menetében a haladás útján! (Hatalmas taps.)

Szükségessé mutatkozik megvizsgálni azt a kérdést, hogy az ENSZ-nek új székhelyet kell találni egy olyan országban, ahol biztosítva legyenek ennek a szervezetnek építő működéséhez szükséges megfelelő körülmények.

Alapvető kérdés, s ennek megoldását parancsoló módon megköveteli az ENSZ egyetemes ülése széles körben elismert elve, a Kínai Népköztársaság törvényes jogainak gyors helyreállítása. Az ENSZ-nek 99 különböző társadalmi-politikai rendszerű, más-más külpolitikát folytató kis és nagy állam tagja. Ugyanakkor a több mint 600 millió Kínai Népköztársaságnak nincs képviselője az ENSZ-ben, helyét árnyművelet bitorolja, mely önmagát képviseli és főleg imperialista gazdasági, Kína képviselőinek vitája során a felszólalók döntő többsége — Ázsia, Afrika, Latin-Amerika egyes országainak, valamint bizonyos nyugateurópai tőkés országok, mint például Dánia, Írország képviselői — sikraszállt a Kínai Népköztársaság törvényes joga elismeréséért, hogy képviselője legyen az ENSZ-ben. Számos küldött teljes joggal hangsúlyozta, hogy a leszerelés és más életbevágóan fontos nemzetközi kérdések megoldásában a Kínai Népköztársaság részvétele parancsoló szükségesség.

A Román Népköztársaság küldöttségének tevékenysége az ENSZ-ben — a román nép szilárd békeakarátát fejezi ki

Elvtársak!

A közgyűlés munkálataiban való részvétel során küldöttségünk az általános vita keretében elhangzott beszédében, a teljes ülésen és a közgyűlés bizottságaiban elhangzott felszólalásokban, a többi küldöttségekkel lefektetett kapcsolatokat a legkímélőbb és a legteljesebb mértékben kihasználva, a román kormány képviselője elismert a balkáni térségben létező atom- és rakétafegyverektel mentes békévétele gyakorlati megvalósítását, arra az érvre hivatkozva, miszerint „a teljes leszerelés melynek felelőssége elsősorban a nagyhatalmakra hárul az egyetlen lehetséges és reális válasz minden regionális leszerelés célzó gondolatára vagy javaslatára”.

Ilyenformán furcsa helyzet előtt állunk. Amikor a szocialista országok azért szállnak síkra, hogy vitassák meg és fogadják el az általános és teljes leszerelés konkrét programját, a NATO-országok, közöttük Görögország is, szembeesnek és kijelentik, hogy a szocialista országok igen nagyhorderejű célokat követnek, ugymond „mindent vagy semmit” taktikáját követik, s hogy szerényebb, könnyebben elérhető célokat kellene kitűzni.

Amikor a szocialista országok kisebb horderejű intézkedéseket javasolnak, abból a pozitív értékelik a román kormányának a közgyűlésen megvitatásra előterjesztett javaslatát a „REGIONÁLIS AKCIÓK A KÜLÖNBÖZŐ TÁRSADALMI-POLITIKAI RENDSZERŰ EURÓPAI ÁLLAMOK JOSSZÖMÉDÉI KAPCSOLATÁNAK MEGJAVÍTÁSÁRA” vonatkozólag, valamint az „INTÉZKEDÉSEK A BÉKE ÉS A NÉPEK KÖZÖTTI KÖLCSONYOS MEGÉRTÉSÉNEK ÉS EGYETÉRTES GONDOLATÁNAK ÉRVÉNYRE JUTTATÁSÁRA AZ IFJUSÁG SORÁBAN” címmel előterjesztett javaslatot.

A békét és biztonságot célzó regionális megállapodások gon-

dosítása az ENSZ-ben, helyét árnyművelet bitorolja, mely önmagát képviseli és főleg imperialista gazdasági, Kína képviselőinek vitája során a felszólalók döntő többsége — Ázsia, Afrika, Latin-Amerika egyes országainak, valamint bizonyos nyugateurópai tőkés országok, mint például Dánia, Írország képviselői — sikraszállt a Kínai Népköztársaság törvényes joga elismeréséért, hogy képviselője legyen az ENSZ-ben. Számos küldött teljes joggal hangsúlyozta, hogy a leszerelés és más életbevágóan fontos nemzetközi kérdések megoldásában a Kínai Népköztársaság részvétele parancsoló szükségesség.

Az a csekélyarányú szavazati többség, amelynek segítségével újabb elhalasztották Kína képviselőinek megvitatását és megoldását, bebizonyította, hogy az ENSZ tagállamainak többsége megtagadja fenntartani azt a képtelen és minden realizmus hiján való álláspontot, mely nem veszi tudomásul a népi Kína létezéséről. Politikuskok, valamint az amerikai sajtó kommentárjaival úgy értékelték ezt a szavazást, mint az Egyesült Államok vereségét, mint jelét annak, hogy a Kínai Népköztársaság az ENSZ-ből való kirekesztését célzó törekvés és teljes csúszkában áll.

kánt országok regionális megállapodásuk keretében vállalták. A Szovjetunió, mint ismeretes, kijelentette, hogy hajlandó ilyen garanciák biztosítására, természetesen, ha a többi nagyhatalom is hasonlóképpen cselekszik.

Averoff ur ugyanabban a beszédében, amelyre az imént hivatkoztam, hangot adott elégedettségének az új kapcsolatban, hogy különbséget teszünk a görög kormány és a görög közvélemény álláspontja között a balkánközi együttműködés kérdésében.

Nem óhajtunk beavatkozni Görögország belügyeibe. De tudni kell, hogy Görögországban a legkülönbözőbb iránylatú befolyásos politikai erők, számos közelelti, gazdasági és kulturális személyiség sikraszáll a balkáni egyetértésért. Maga az a tény, hogy a kormány sajtó, valamint Görögország és Törökország számos hivatalos személyisége széleskörűen foglalkozik a román kormány javaslataival, azt bizonyítja, hogy ezeknek az országoknak a közvéleménye fellépett a javaslatokra.

Pillanatnyilag a görög és a török kormány nem támogatja a balkánközi béke és biztonság egyezmény megvalósítását. Mi azonban továbbra is munkálkodunk egy ilyen megegyezés megvalósítása érdekében, mert meggyőződésünk, hogy az megfelel a világ e részén élő népek érdekeinek, a béke érdekében. (Taps.)

Reméljük, hogy Görögország és Törökország kormánykerei is számot vetnek majd a valósággal, és csatlakoznak hozzánk erőfeszítéseinkben, hogy a Balkánon megteremtjük a jószomszédságot, a béke és a biztonság övezetét, ahol kifejlődik a népek közötti békés gazdasági, kulturális csere és népek kölcsönös érdekeiben.

Az afrikai, ázsiai és latin-amerikai államok képviselőivel folytatott beszélgetések során a küldöttségünk fennálló különbségek ellenére, ezek a küldöttek különleges rokonosra tanultak hazánk és néplünk iránt és melegen érdeklődtek arról, hogyan oldottuk meg a felszabadulásunk után felmerült bonyolult kérdéseket, hogyan számoltunk fel az ország elmaradottságát, fejlesztettük az ipart, virágoztattuk fel a mezőgazdaságot, neveztük ki saját kérdéseinket, emeltük az életszinvnalat, fejlesztettük a kultúrát. (Folytatás a 4-ik oldalon.)

Az ENSZ strukturájának tükröznie kell a jelenkori világ valóságát

Elvtársak!

A jelenlegi ülésszak figyelmét magára vonó fontos kérdések között szerepel továbbá az Egyesült Nemzetek Szervezete tevékenységének megújítására és tökéletesítésére vonatkozó kérdés is.

Az ENSZ szervezeti struktúrájának tükröznie kell mai világunk valóságát; ettől függ a szervezetnek az a képessége, hogy az összes államok érdekeit szolgáló határozatokat hozzon, hogy hatékony lépéseket tegyen a napirenden lévő nagy problémák megoldásában és a békés nemzetközi együttműködési kapcsolatok érvényrejuttatásában.

De azok az ésszerű javaslatok, amelyeket a Szovjetunió ebből a célból előterjesztett, dühödt ellenállást váltottak ki az Egyesült Államok és szövetségesei képviselőiből. Rosszindulatúan félremagyarázták ezeket a javaslatokat, a fehéret azt mondván, hogy fekete, az USA-nak és szövetségeseinek képviselői úgy próbálták beállítani a dolgokat, mintha a szovjet javaslatok az ENSZ „szétfuzására”, alapjainak „aláaknázására” irányulnának.

Mi a magyarázata ennek a magatartásnak? Az Egyesült Nemzetek Szervezetének megalakítása óta az USA kihasználva az annak idején fennálló érvényesítést ebben a szervezetben, valamint a tőkés világban elfoglalt uralkodó helyzetét, előnyös pozíciókat biztosított magának az ENSZ-ben. Ez lehetővé tette számára, hogy a szervezetet az amerikai agresszív körök és a körök védelmére álló katonai tömbök érdekében használja fel.

Számos olyan esetet ismerünk, amikor az ENSZ zászlaja az USA más, szuverén államok ellen irányuló agresszív cselekedeteinek, belügyeikbe való beavatkozásának és hidegháborús akcióinak elindítását szolgálta.

Az ENSZ-ben kialakult helyzetre jellemző, hogy a közgyűlés egyetlen ülészakán sem foglalta el az elnöki székét valóban szocialista ország képviselője. Nem egyszer előfordult, hogy az Egyesült Államok nyomására a szocialista országok hátrányára megválasztották a Biztonsági Tanács nem állandó tagjai helyes földrajzi elosztásának elvét.

A föltételek között mindig a nyugati államok csoportjához kötött személyek kezében volt. Ennek a ténynek következtében, a föltételek, amelyek, hogy a teljes tárgyalgatóság szellemében alkalmazzák volna a közgyűlést és a Biztonsági Tanács határozatait, sok esetben a nyugati államok politikája pusztán eszközének szerepét játszotta.

Igen meggyőző ebben a tekintetben Hammarsskjöld urnak, a jelenlegi föltételeknek az esete, akinek önkényes és egyoldalú kongói akciói szembeszökő módon megmehamisították a Biztonsági Tanács határozatait, mégpedig a gyarmattartó hatalmak javára és ellentétben a kongói nép nemzeti függetlenségét megvalósításának követelményével.

Várható volt, hogy a nyugati hatalmak képviselői szembeszökőnek azokkal a javaslatokkal, amelyek ennek az igazságtalan és magára a szervezet életére káros helyzetnek a megszüntetésére irányulnak. Az Egyesült Államok éppen azért nem óhajtja megvitatni az ENSZ strukturáját, mert az átszervezésben az ENSZ-ben megvalósuló kiváltságainak veszélyeztetését látja.

De az idők megváltoztak, s a nemzetközi élet valósága ma már egészen más mint 1945-ben volt.

Az azóta eltelt időszakban jelentősen megnövekedett a szocialista államok sulya a nemzetközi életben. 1945-ben csupán két szocialista ország volt: a Szovjetunió és a Mongol NK. Ma létezik a szocialista világrendszer, több mint egymilliórd főtől lakossággal, a földkerekség lakosságának több mint egyharmad részével. s ez a világrendszer számlatenditő növekedésben lévő őrli gazdasági és politikai erőit képviseli.

Ugyanezen időszakban körülbelül 1.500.000.000 ember ráta le magáról a gyarmatosítás béklyóját: a gyarmati birodalmak romjain számos nemzeti állam jött létre, s ezek egyre aktívabb, önálló szerepet játszanak a világpolitikában.

A világon és az ENSZ-ben jelenleg három államsopport létezik: a szocialista államok, a semleges államok és a nyugati szövetséghez tartozó államok.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete csak akkor tudja majd sikeresen betölteni a reálhatalmi feladatokat, ha szerveiben valóban egyenlő feltételeket biztosítanak mindhárom államsopport számára.

Ennek szükségessége mindennekellát a Biztonsági Tanácsban merül fel. Vajon normálisnak tekinthető-e a jelenlegi helyzet, amikor a Biztonsági Tanács állandó tagjai között nem szerepel az afrikai és ázsiai kontinens nagy, semleges országai közül egyik sem? Az olyan nagy államok, mint India vagy Indonézia, amelyeknek lakossága sokszor százmilliót számlál, vajon milyen állapotban, nem állandó tagjai a Biztonsági Tanácsnak?

A három államsopport egyenlő képviselőitnek ugyanazt az elvét kell alkalmazni az ENSZ végrehajtó szerveinek struktú-

rájában is. Ha elfogadják a Szovjetuniókat az a javaslatot, hogy a három államsopport mindegyikének képviselőiből álló háromtagú titkárságot létesítsenek, ez végetvetne a jelenlegi helyzetnek, amelyben a föltételek gyakorlatilag egyetlen államsopport — a nyugati hatalmak — politikáját szolgálja: így létre jönnének a szükséges feltételek ahhoz, hogy az ENSZ apparátusa tárgyilagosan működhesseik.

Ez oly mértékben válik mindinkább fontosabbá és sürgetőbbé, ahogyan növekszik az ENSZ felelőssége a fő nemzetközi kérdések megoldásában. Ismeretes, hogy az általános és teljes leszerelés megvalósítása esetében megalakítandó nemzetközi fegyveres erőket a Biztonsági Tanács határozatai alapján használnák fel. Elképzelhetetlen azonban valaki, hogy a szocialista országok hozzájárulnak ezeknek a nemzetközi erőkhöz a megalakításához mindaddig amíg komoly garancia nem biztosítja azt, hogy nem fogják őket a béke érdekében ellentétes célokra felhasználni?

Rá kell mutatnunk, hogy a nyugati hatalmak ködösítő hadjárata ellenére számos semleges állam elismerte az ENSZ szervezeti felépítése feltétlenségét, a leszerelés szükségességét, föl lehet egyes javaslatok elterelni a szocialista országok javaslataitól.

A jelenlegi állapotoknak a fenntartása, amelyek nem veszik számba a valóságot, a nemzetközi erőviszonyokat, csakis az Egyesült Nemzetek Szervezete alapjának aláaknázásához vezet. Meggyőződésünk, hogy a nemzetközi együttműködés ellenfeleink újabb akadályai ellenére, maga az élet fogja kikényszeríteni azokat a módosításokat, amelyeket a szervezet megszilárdításának, tekinthetünk, a béke fenntartásában és a nemzetközi együttműködés fejlesztésében betöltött szerepe megerősítésének szükségessége követel meg.

Az ülésszakon számos ország felvette az ENSZ székhelye megváltoztatásának kérdését. Az amerikai hatóságok zaklató intézkedései a szocialista és más békeszerető országok, például Kuba ellen, a fasista huralgának segítségével megszerzett provokációk, a faji megkülönböztetés, amelynek egyes afrikai országok képviselői állózatul estek, mindezek együttesen, híven jellemzik az agyonfűzött „szabad világ” atmoszféráját és erkölcsét, kinos beállítást. Mindezt azt bizonyítja, hogy New York nem alkalmas hely egy olyan nemzetközi fórum számára, mint az ENSZ.

Két nagyjelentőségű dokumentum a dolgozók érdeklődésének központjában

Jövőbe mutató számok

Már megszokott jelenség a Dózsa György butorgyár 3-as számú részlegén, hogy délelőtti ténkét tíz óra tájban az utaságosított nagy köteg sajtotérmekkel áthalad az udvaron. Rövid idő múlva már ott van a sok lap a műhelyekben. A munkájukról háljő dolgozók érdeklődéssel pillantanak bele az újságokba. Az első oldalán Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs előterjesztése.

Egyik bekezdésben aztán hosszasan elidőznek... Az előirányzatok szerint 1961-ben minden köbméter faanyagból körülbelül 10 százalékkal nagyobb értékű terméket állítunk elő, mint 1960-ban... A feldolgozó ipar termelésének értéke több mint 7 százalékkal nő. S néhány sorral alább: „Megkezdjük a focsani, oománesti, pitești és dési új feldolgozó komplexumok, valamint a rádai és aradi butorgyárak építését is”.

Olvasás közben valamennyiük előtt kirajzolódik az új gyár, a korszerűtlen berendezett butoripari komplexum tágas munkacsarnokai. A rövid szünetben nincs idő a vélemények kicserélésére. Pedig de sok mondanivalója lenne Lipták Jánosnak, aki 1922 óta dolgozik a szakszolgálatban. Csak napközben pergeti le az eltelt éveket. Ezek az évszámok is vannak. A múltban nehéz körülmények között dolgoztak a butoripari munkások. A jelen... már a jövőbe mutat. A jövőbe, melynek megvalósításához az ő munkalendületük is hozzájárul.

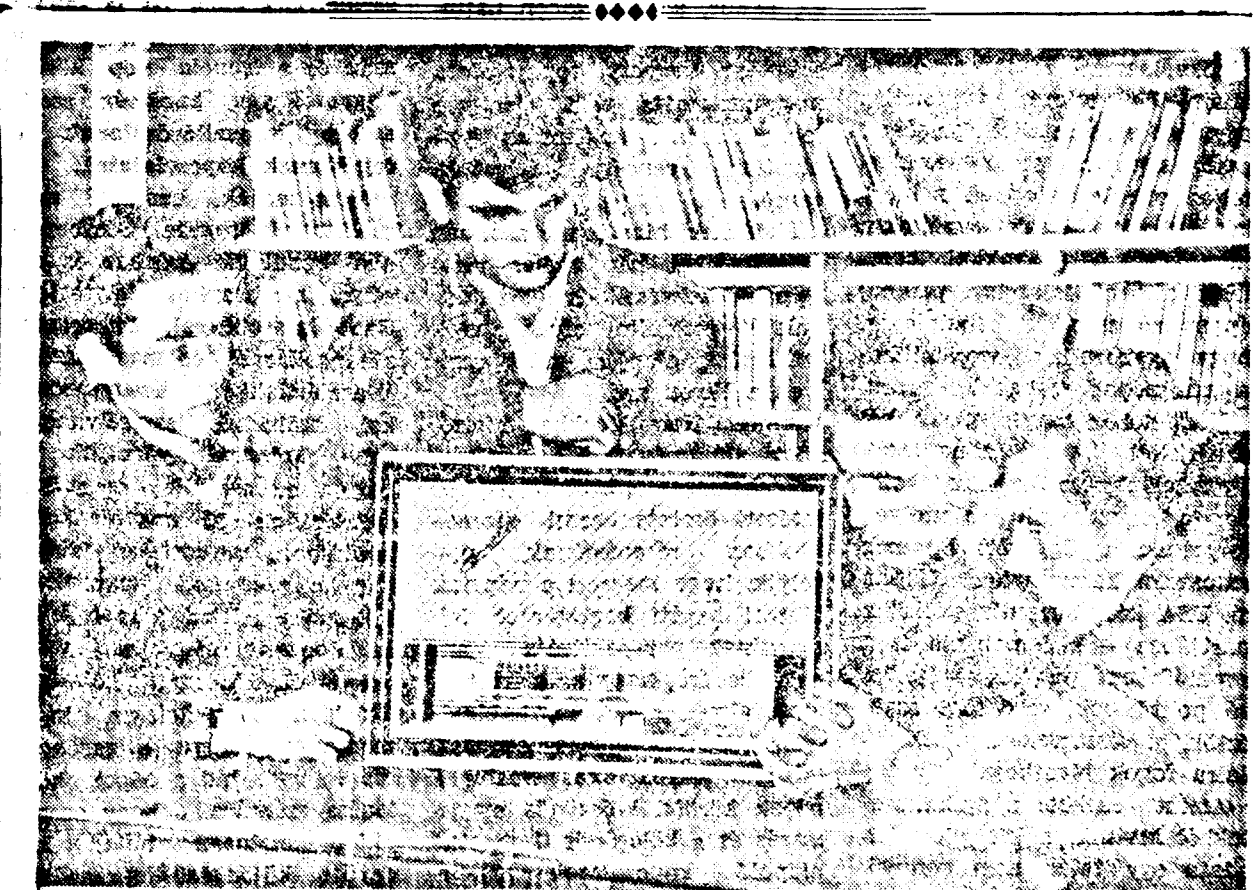
Rádió mellett a család

Négy óra eltelt, amikor Usca Mihai, a kiváló bőrszabász elhagyta a Libertatea gyár cipő-részlegét.

Mi a biztosíték arra, hogy vállalkásuk valóra válik? Sikereik záloga elsősorban az a lelkesedés, ahogyan az elöttük álló feladatokat fogadják. Az a határozatlan gondoskodás, amely házaikban a dolgozó embereket körülveszi, még nagyobb ösztönzést ad a további megnövekedett feladatok elvégzéséhez.

Usca Mihai figyelmesen hallgatta a Román Népköztársaság küldöttségének az ENSZ-közülés ülészakán kifejtett tevékenységéről szóló beszámolót.

Usca Mihai felesége, Elisabeta nem volt odahaza. A délutáni műszakban dolgozott. De Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs beszédét mégis meghallgatta a gyárban. Munkatársával együtt ő is élénk figyelemmel kísérték a beszámolót, amely világosan kifejezte, a Román Népköztársaság politikáját, dolgozó néplünk forró békeakarátát.

A CFR klubba összegyűlt fiatalok nagy érdeklődéssel hallgatják a rádióból Gheorghiu-Dej elvtárs beszámolóját az ENSZ-közülés XV. ülészakájának munkálatairól.

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs beszámolója

(Folytatás a 3-lk oldalról)

Nyilvánvaló, hogy a gyarmattartó hatalmaknak nincs igénye az, hogy az ázsiai, afrikai és latin-amerikai népek érdeklődéssel és rokonszenvvel figyelik a szocialista országok eredményeit.

Kíméletlenül lelepleződött a kolonializmus, kíméletlenül lelepleződött az, hogy az imperialista hatalmak súlyos helyzetben tartják a tőlük függő országokat. Mindez nagy hatást tett a küldöttekre és a közvéleményre egyaránt. Az imperialista hatalmak képviselői, élén az amerikaiakkal, fülöpzigeti szolgáluk és néhány hasonzerű támogatásával enyhíteni igyekeztek a leleplezés hatását, s ennek érdekében provokációt próbáltak szervezni a szocialista országok ellen: ismét előhozakodtak az úgynevezett „rabnemzetek” elcsúsztatásával. Ezzel a kihozatalukkal vételezték az ENSZ keretén kívül is egyes imperialista országok hivatalos képviselői.

Meg kell mondanom, elvtársak, hogy ez a tény egyáltalán nem lepett meg bennünket. Tudjuk rég, hogy az imperialisták mindig ezzel a „döglött patkánnyal” háznak, valahányszor rosszul áll a szénájuk, valahányszor kutyaszorítóba vannak, akár belpolitikájukról, akár külpolitikájukról van szó — és ilyen pillanatok efféle szorongatott helyzetek az utóbbi időben mind gyakrabban fordulnak elő náluk. (Derűttség, taps).

Noha Románia és Franciaország kapcsolatát a két ország és nép érdekében szakadatlanul fejlődnek, de Gaulle tábornok nemrégiben elhangzott nizzai beszédében maga is ugyanazzal a koholmánnyal hozakodott elő. Vajon mi készítette erre? Maga a szónok sem titkolta, hogy kirohanásait valóban az az ingerültség okozta, amelyet a szocialista országok Algéria kérdésében elfoglalt álláspontja váltott ki belőle.

De vajon a franciaországi kolonialista körök azt képzelték-e, hogy a szocialista országok elleni támadások elterelhetik a francia közvélemény és a világközvélemény figyelmét arról az igazságtalanságról, és elnyomó háborúról amelyet a francia kolonializmus folytat az algériai nép ellen? Vajon az ilyen támadások elfeledtetik-e a francia néppel, hogy az algériai háború eddig soktízezer fiatal életébe került, hogy több mint 750.000 francia katonát küldtek Algériába, hogy erre a háborúra naponta mintegy három millió frankot költ Franciaország? A francia kolonialisták semmiféle diverziónak nem huzhatják ki abból a mocsárból, amelybe saját politikájuk taszította őket, az a politika, amelyet keményen elítélnek a szabadságszerető francia nép legszélesebb tömegei, a francia nép legvilágosabb elméi.

Amint már rámutattam, a Román Népköztársaság, valamennyi béke- és szabadságszerető országgal együtt, mélyszéles rokonszenvvel támogatja az algériai nép igazságos harcát ama jogának kivívásáért, hogy akarátának megfelelően dönthessen saját sorsa felett!

Vessenek véget annak a véres és embertelen háborúnak, amelyet a kolonialisták az algériai nép ellen folytatnak! Az algériai népek teljes szabadságot kell élvezniük! (Hatalmas taps).

Az Amerikai Egyesült Államokban, ahol teljes van az elnökválasztási kampány, a két elnökjelölt szintén túllépték egymást a „szocialista országok szabadságáról” szóló szeretetteljes nyilatkozatokkal, noha a két elnökjelöltnek egyáltalán nem lenne nehéz sokkal közelebbi célokat találni, például éppen az amerikai földrészen, hogy gyakorolják szeretetüket a más népek szabadsága iránt.

Nem nehéz megérteni a két elnökjelölt rossz hangulát. Egyáltalán nem áll szándékomban beavatkozni valamilyen formában az Egyesült Államok választási kampányába. Csupán az USA két burzsoa politikai pártjához — a demokrata és a republikánus párthoz — tartozó politikusok, gazdasági szakértők, sajtószerzők nyilatkozataira fogok hivatkozni.

Amint ezekből a nyilatkozatokból kitűnik, a két jelölt feladata egyáltalán nem könnyű. S valóban nem könnyű és nem

egyszerű a választók előtt megjelenni az ország életéről kérdéseket megválaszolva, vagyis megválaszolni az amerikai közvélemény világosan megfogalmazott kérdéseire, akik a választók ítéletével, amikor újabb gazdasági válság előjelei kopognak az ajtón, amikor a fémipar termelői képtelenek az ország gazdaságát használni, a gépkocsipar pedig még ennél is kevesebbet, pangásra ítélve más gazdasági ágazatokat is, amikor a munkanélküliség száma milliókra ugrik, nagyrészt már két éve, vagy több, mint két éve munka nélkül lélegzik az utcán, amikor mint maga az egyik jelölt is beismerte, 17 millió amerikai minden este éhesen fekszik le.

És mindehhez hozzájött még az ENSZ ülésszaka — a világ-szervezet életében legelőkelőbb és legvilágosabb ülésszak — amelyen önművelés szerepelt az amerikai imperialisták számára igen kevéssé kellemes problémák. Az általános vita egész folyamán háttérbe szorult az amerikai elnökválasztási kampány az amerikai közvélemény érdeklődésének homlokterébe, pedig az ENSZ közgyűlésen felvetett problémák kerültek. És ezzel egyidejűleg, mint egy fény-szóróból éles fény vetődött az amerikai külpolitika kudarcára, arra, hogy a háborús szakadékpolitika irányvonala milyen kátyúba juttatta ezt a külpolitikát, hogy az amerikai külpolitika milyen ellenérzést vált ki, még az USA-val szövetséges országokban is. Fény derült a politika legkényesebb vonatkozásaira, nevezetesen arra, hogy az USA uralma milyen következményekkel jár a latin-amerikai országokban és más kontinensek országában; fény derült a kolonializmus szegényes következményeire.

Mindezek érthetővé teszik az USA reakciói politikáinak idegességét és az okokat, amelyek miatt különböző nemzetközi diverziónak folyamodnak.

Nixon ur, a két elnökjelölt egyike nemrég bejelentette, hogy megválasztása esetén szándékában áll ellátogatni „minden kelet-európai országba, kelet felé Csehszlovákiába, Bulgáriába és Romániába” s hangzott a mondatból a célból, hogy „elnyerje a kommunista vezetők jóindulatát”, ami, valljuk be, meghaladja képességeit, hanem hogy alkalmat legyen újabb reklámot csinálni a fentemlített „döglött patkánnyal” (Nevetés, taps).

Mit is mondhatnánk Nixon ur turistikai szándékairól és célkitűzéseiről? A román nép, amely súlyos áldozatok árán vívta ki szabadságát, ura saját sorsának, bízson forradalmi vívmányaira és bizakodással tekint szocialista jövője felé. (Hosszantartó taps). A román nép tudja, hogyan fogadja vendéget, a meghívottakat és a hivatalnokokat egyaránt, a jókat és a rosszakat, a barátokat és azokat, akik nem barátok.

Ha Nixon ur netán el akarja látogatni országunkba, hogy megismerje és realitáson és becsületen tekintse népünk életét és eredményeit, hogy hozzájáruljon a népeink közötti béke- és együttműködési kapcsolatok fejlesztéséhez, a kölcsönös bizalom és a bélyegzőbe való be nem avatkozás szellemében, akkor népünk minden bizonnyal akként fogadná, amint az egy ilyen célból érkezett látogatót megillet. Ha azonban Nixon ur azért próbálna meg átélteni házuk klímáját, hogy beavatkozzék belügyeinkbe, akkor, a nemrégiben Latin-Amerikában és utóbban saját országában szerzett tapasztalata megmutatja neki, milyen fogadtatásra számíthat az ilyen hivatali vendég. (Nevetés, taps).

Elvtársak, hiba lenne azonban az amerikai nép széles rétegeinek törekvéseit és igazi hangulatát megítélni olyan nyilatkozatok alapján, mint amilyen a Nixon uré.

Amint New Yorkba érkezésünk alkalmával a szorgalmas és tehetséges amerikai néphez intézett őszinte baráti üzenetünkben rámutattunk, úgy véljük, hogy megvan a népeink közötti baráti kapcsolatok fejlődésének perspektívája, annak ellenére, hogy az elévült és veszedelmes hidegháborús elméletek szószólói igyekeznek mesterséges akadályokat emelni a népek közötti kölcsönös megismerés és a kölcsönös bizalom alapuló kapcsolatok útjába. (Taps).

Noha e tekintetben nem tehettem meg a számunkra kedvező körülményeket — ezzel kapcsolatban egyébként az amerikai közvélemény világosan megfogalmazott kérdéseire, akik a választók ítéletével, amikor újabb gazdasági válság előjelei kopognak az ajtón, amikor a fémipar termelői képtelenek az ország gazdaságát használni, a gépkocsipar pedig még ennél is kevesebbet, pangásra ítélve más gazdasági ágazatokat is, amikor a munkanélküliség száma milliókra ugrik, nagyrészt már két éve, vagy több, mint két éve munka nélkül lélegzik az utcán, amikor mint maga az egyik jelölt is beismerte, 17 millió amerikai minden este éhesen fekszik le.

Fontosnak tartjuk hangsúlyozni a találkozó után, hogy a bennünket elválasztó elvi nézetek ellenére is mindezek az emberek azt óhajtják, hogy országaink között kibővítsék a kapcsolatokat s általában a világban kedvező körülmények alakuljanak ki az államok és népek gazdasági és kulturális kapcsolatainak fejlődéséhez.

Ugyanez a törekvés nyilvánult meg akkor is, amikor nemrégiben Murgulescu elvtárs, Oktatás- és Művelődéstügyi miniszter vezetésével román tudósok látogattak el az USA-ba.

A fegyverkezési hajszára, az őrjárat háborús rendeleire a kapitalizmus egész történelmében példátlan, mesés profitokat hoztak néhány őrjárat monopóliumának, amelyek kezükben tartják a hadrendeleket. Ezzel kapcsolatban említésemre méltó az, hogy a Baltika hajó megérkezése napján a newyorki tőzsdén érezhetően csökkent az értékpapírok árfolyama. A fegyverkezési hajszára azonban távolról sem jött olyan üdvös hatással az amerikai gazdaságra, mint amilyet a „háborús szakadékpolitika” elcsúsztatás, a gazdasági kapcsolatok kibővítéséről a szocialista országokkal.

Ha ezek a tendenciák — és nem a hidegháború és az erőpolitika ösztönzésére irányuló törekvések — kerülnek túlsúlyba az amerikai kormány vezetésében és a kétszínűtől összhangban állna a nemzetközi együttműködés és a béke megszilárdításának érdekében.

Hozzá kell tennem, hogy az egyszerű amerikaiak jóllehet kevés alkalommal találkoztak velünk, rokonszenvet és barátságos magatartást tanúsítottak küldötteinkkel iránt.

Küldötteinknek meglehetősen jók voltak az amerikai románokkal.

Voltaik közöttük értelmiségiek, üzletemberek, az amerikai ortodox román egyház több vezetője, munkások, mesterek, akik elítélik első évet töltötték Romániában, mások meg fiatalabbak, akik már az USA-ban születtek, de egyikük sem felejtette el hazáját, vagy szülőinek hazáját, valamennyien élénken érdeklődnek a Román Népköztársaságban zajló események iránt és örvendenek sikereinek.

Sokmindent kérdeztek tőlünk gazdaságunk és kultúránk fejlődéséről, a Román Népköztársaság közéletéről, külföldi kapcsolatairól és nagy érdeklődéssel hallgatták válaszaikat.

Hazafelé jövet átutaztunk Franciaországban és Ausztriában és kihasználtuk az alkalmat, hogy kapcsolatokat teremtsünk a gazdasági, politikai és kulturális élet képviselőivel.

Franciaországban találkoztunk a Nemzetgyűlés és a szenátus francia-román parlament csoportjainak tagjaival, politikai, gazdasági és kulturális személyiségekkel. Itt is tapasztaltuk azt az óhaját, hogy a román és a francia nép közötti hagyományos barátság szellemében megszilárduljanak és fejlődjenek kapcsolataink.

Mint tudják, hazafelé megszakítottuk utunkat Bécsben is, ahol rendkívül érdekes és szíves megbeszélést folytattunk Raab kancellárral, Pittermann alkancellárral és más osztrák államférfiakkal, üzletemberekkel, kulturális személyiségekkel. Összességben elmondhatjuk, hogy az osztrák vezetőkkel egyetértünk egy nagyon fontos kérdésben, nevezetesen abban, hogy a gazdasági kapcsolatok fejlesztése szilárd alapot jelent az államok közéleti szempontjából. Pittermann alkancellár igen szemléletesen fogalmazta meg, hogy a gazdasági csere tartós híd a népek között, és hogy ezen a hídon biztosan haladhatnak együtt különböző társadalmi-gazdasági rendszerű országok.

Szilárd elhatározásunk mindent megtenni a híd megerősítése érdekében. Meggyőződésünk, hogy ehhez jelentősen hozzá fogunk járulni a román kormányküldöttség nemrég lezajlott ausztriai látogatásának pozitív eredményei, továbbá az osztrák kormányküldöttség elkövetkező látogatása a Román Népköztársaságban.

Sokáig voltunk távol az országtól, s meg kell mondanunk, elvtársak, hogy ez nem volt könnyű. Külföldi tartózkodásunk alatt sokszor fogott el a honvágy, a vágy munkatársaink, drága hazánk fiai és szépségei tájait után. És a távollás ellenére is mindig közel éreztem magunkat az országhoz, hiszen tudtuk, hogy népünk szakadatlanul figyelemmel kíséri tevékenységünket (taps).

A táviró, a posta, a rádió éjjelnappal leveleket, táviratokat, üzeneteket hozott. Gyarak és vállalatok munkaközösségei, egyszerű munkások és parasztok, művészek, írók és tudósok, ifjak és nyugdíjasok, vállalkozók képviselői, katonák közöttük velünk, hogy helyeslik pártunk és kormányunk külpolitikáját, támogatják hazánk ENSZ küldöttségének tevékenységét.

Ebben a meghatározó nézetazonosságban a párt és a kormány köré szoros egységbe tömörült népünk szilárd békéakarata meggyőzően láttuk, újabb erőteljesen átértékelt, milyen erős adó forrás az, hogy országunk külpolitikája a nép követelményeiből és törekvéseiből indul ki, azonosul ezzel és teljes helyeslésének örvendő. (Hosszas taps).

New Yorkban, az ENSZ szónoki emelvényéről lehetőségünk volt a világ csaknem valamennyi államának képviselői előtt ismertetni országunk mélyreható átalakulását és dolgozóink nagyszíri vívmányait.

Mint tudják, tegnap véget ért az RMP KB plenáris ülése, amely elemezte az 1960. évi állami terv teljesítésének eredményét, és elfogadta az 1961. évi szövegtervet a népgazdaság fejlesztéséről.

A kezdet jó, vagy ahogy mondani szokás, jól fogtuk meg a dolgát, amikor hozzáálltunk a pártkongresszuson elfogadott határozat elvégzéséhez. Szilárd meggyőződésünk, hogy országunk pártvezetői dolgozói sikerrel teljesítik az 1961. évi terv előírásait, a népgazdaság további fejlesztése, a dolgozók jólétének növelése érdekében, hogy hazánkban a szocializmus teljes győzelmet arasson. (Meg-megismétlődő hatalmas taps).

A dolgozó emberiség néhány nap múlva ünnepli a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 43. évfordulóját. A Szovjetunió, amely ennek a nagyszerű forradalomnak a tüzeiben született, a kommunista építés újabb győzelmeivel köszönti évfordulóját. A Szovjetunió ipari termelése csak az utóbbi 15 évben hatszorosára növekedett.

A Szovjetunió az ipari termelés volumene tekintetében Európa összes kapitalista államait túlszárnyalta és gyors léptekkel halad a világszínvonal felé. Nagy eredményeket ért el a szovjet mezőgazdaság. Össztermelése az utóbbi hat évben 50 százalékkal növekedett. Szakadatlanul emelkedik a szovjet emberek életszínvonala, javulnak munkai és életkörülményeik.

Világszerte csodálatot váltanak ki a Szovjetunió nagyszériű sikerei a világhír meghódításában, akárcsak a tudomány és a technika más ágaiban amelyekben világszínvonalat képvisel a Szovjetunió. (Hatalmas taps).

A Szovjetunió azért érthető el a sikerét, mert kommunista Pártja Központi Bizottságának lenini, szilárd és bölcs vezetésével halad előre: annak a pártnak a vezetésével, amelynek tevékenysége lelkesítő példát és útmutatást jelent a világ összes marx-lenini pártjai számára (hatalmas taps).

A szocialista tábor többi országa is nagy eredményeket ért el a gazdaság, a kultúra fejlesztésében, az életszínvonal emelésében. Ezek az eredmé-

nyek arról tanuskodnak, hogy a szocializmus őrjárat előrehaladtát tett abban a korszakban, amely a Nagy Októberi Szocialista Forradalommal vette kezdetét. A világ összes országainak dolgozó mélyszéles rokonszenvvel figyelik eredményeiket. Ezek a legerősebb érvek a szocializmus és a kommunizmus eszméi mellett.

Nem véletlen az, hogy az utóbbi években a kapitalista országok államférfiai, sajtója és közgazdászai olyan behatárolt foglalkoznak a kapitalista és a szocialista világ gazdasági fejlődésének összehasonlító adataival. A kapitalista táborban egyre gyakrabban hangzanak el kénszerű beismérések, ami a szocialista világ győzelmét illeti, a kapitalizmussal folytatott békés versenyben, amely az egész világ előtt bizonyítja a szocialista társadalmi rendszer felsőbbrendűségét (taps).

Amikor valamennyien küzdünk népgazdaságunk további lendületes fejlődéséért, dolgozók drága hazánk felvirágzásáért, az egész nép anyagi és kulturális jólétének emeléséért, egyben hozzájárulunk a szocialista eszmék vonzerejének növeléséhez is, a szocializmus felsőbbrendűségének bebizonyításához a kapitalizmussal szemben. Ugyanakkor eredmények, akárcsak a szocialista tábor összes többi népének eredményei hozzájárulnak a világbéke erőinek megszilárdításához.

Elvtársak!

***MELTAN TEKINTHETÜNK BIZAKODÁSSAL A NEMZETKÖZI ÉLET ALAKULÁSA ELÉ. A BEKE ERŐINEK SZAKADATLAN NÖVEKEDÉSE KÖRÜNK TÖRVÉNYE. A BEKE ÉS A HÁBORU ERŐINEK KÜZDELMÉBEN A BEKE ERŐI FOGNAK GYŐZDELMESKEDNI! (Taps).**

A SZOCIALISTA ORSZAGOK NEPEI TUDJAK, HOGY ENNEK A GYŐZELMEK LEGFŐBB ZALOGA A SZOCIALISTA TÁBOR ORSZAGAI EGYSEGÉNEK ÉS MEGINGATHATATLAN ÖSSZEFORROTTÁGÁNAK TOVÁBBI MEGERŐSÍTÉSE A MARXIZMUS-LENINIZMUS LEGYŐZHETETLEN ZÁSZLAJA ALATT. (Hatalmas taps).

SZILÁRD EGYSEGÉBEN A SZOCIALISTA TÁBOR TÖBBI ORSZAGAVÁL, EGYÜTT AZ ÖSSZES TÖBBI BEKESZERETŐ ÁLLAMMAL, HAZÁNK TOVÁBBI IS KÜZD A NEMZETKÖZI ÉLET MEGJAVÍTÁSÁÉRT, AZ ENYHÜLÉS ÉS A NÉPEK KÖZÖTTI BEKÉS EGYÜTTMŰKÖDÉS LEGERŐSEBB BIZTOSÍTÁSÁÉRT, MINDEZEN NÉP SZIVÜGYÉRT — A TARTÓS BEKE MEGVÁLASZTÁSÁÉRT. (Hatalmas, meg-megújuló taps, éljenzés a teremben. Mindenki feláll).

A hitleristák büntetetei nem merülhetnek feledésbe

PARIZS. Az Agerpres tudósítójától:

A volt ellenállási harcosok egyesületét a napokban országos összejövetelt tartottak Nizában. A gyűlést azzal a vezetéssel foglalkozott, amelyet a nyugatnémet katonák jelenléte a franciaországi katonai támaszpontokon Franciaország számára jelent. A gyűlés munkálatainak befejezésekor egyhangú határozatot fogadtak el, amely rámutat arra a veszélyre és felszólítja az összes franciákat, hogy minden lehetséges formában, a tiltakozástól a sztrájkokig, mutassák ki elégedetlenségüket a Bundeswehr csapatok francia területre való érkezése miatt.

A francia lapok ugyanakkor arról számolnak be, hogy Franciaország különböző részein nagyarányú előkészületek folynak a békeharcmozgalom kezdeményezése nyomán november 23-ára tervezett tiltakozásokra. Ilyen tiltakozások főleg Párizsban kerülnek sor, valamint azokban a helyszínekben, ahova Bundeswehr-csapatok jönnek, mint például a Vaucuse-megyei Orange-ban, Cognac-ban és más városokban.

A Le Monde vezércikkben foglalkozik ezzel a kérdéssel és hangsúlyozza, hogy teljes mértékben jogos a francia állampolgárok aggodalma és felháborodása a nyugatnémet katonák Franciaországba érkezése miatt. „Néhány napja ismét

Moszkvába utazott a Román Népköztársaság párt- és kormányküldöttsége

Csütörtökön este a báneasai pályaudvarról Moszkvába utazott a Román Népköztársaság párt- és kormányküldöttsége, amely a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának és a szovjet kormányának meghívására részt vesz a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 43. évfordulóján.

A küldöttség tagjai a következő elvtársak: Gheorghe Gheorghiu-Dej, a küldöttség vezetője, Petre Borilă és Leonie Răutu.

A küldöttség tagjait a következő elvtársak kísérték ki a pályaudvarra: Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnărescu, Nicolae Ceausescu, Ale-

xandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioros, Dumitru Coliu, Leon-tin Sălăjan hadseregátornok, Stefan Voitec, Mihai Dalea, Făzekaş János, Al. Birlădeanu, az RMP Központi Bizottságának, a kormányának és a Nagy Nemzetgyűlés elnökségének számos tagja, társadalmi szervezetek és központi intézmények vezetői, párt- és állami aktivisták, társadalmi szervezetek aktivistái. Jelen volt A. A. Japisev, a Szovjetunió bukaresti nagykövete, a Román Népköztársaságban akkreditált több diplomáciai kirendeltség vezetője, a Szovjetunió nagykövetségének több tagja.

Román kultúrest Dz sakartában

DZSAKARTA. (Agerpres). Az Indonézia-Románia Baráti Egyesület román kultúrest rendezett Dzsakartában. Nirwono Szudo, az egyesület elnöke bevezető beszédében hangsúlyozta, hogy az egyesület fő célkitűzése az indonéz és a román nép közötti baráti kapcsolatok megerősítése és elmélyítése a világbéke megőrzése érdekében. A szónok a továbbiakban rámutatott, hogy az Indonézia-Románia Baráti Egyesület létrehozása megfelel az indonéz nép békétörekvéseinek, valamint az indonéziai kormány politikájának, amely arra irányul, hogy baráti kapcsolatokat tartson fenn valamennyi országgal. Ezután rövid ismertetést adott a Román Népköztársaságról és a két ország között fennálló baráti kapcsolatokról, majd felvázta a Külföldi Kulturális Kapcsolatok Román Intézetének az egyesület megalakulása alkalmából küldött üdvözlését. Ezután Dediu Dumitriu, a Román Népköztársaság dzsakartai ideiglenes ügyvivője emelkedett szószárra és sikert kívánt az egyesület tagjainak a román-indonéziai barátság megerősítésére irányuló tevékenységükben.

Manszúr, indonéziai író, aki ez év tavaszán látogatást tett a Román Népköztársaságban, romániai tartózkodása alatt szerzett benyomásairól beszélt s kiemelte Románia sokoldalú fejlődését, a román nép élet-színvonalát, vendég szeretetét. Ezután gazdag művészeti műsorok előadás következett. A Gambeira énekek és Eftise ismert indonéziai művésznő, román énekesnőket adtak elő. Végül bemutattak néhány román dokumentumfilmet és a Szukarno elnök romániai látogatásáról készült filmet.

Az előadásokon több mint 400 ember vett részt, köztük képviselők, értelmiségiek, újságírók, valamint a dzsakartai diplomáciai testület tagjai.

A műsorok előadás és a bemutató filmek nagy sikert arattak.

Bírálat a kormány ellen az angol Alsóházban

LONDON. Agerpres. TASZSZ. November 1-én W. Benn laburista képviselő az Alsóházban bírálta a kormány külpolitikáját. Kijelentette, hogy az angol nép független külpolitikát vár kormányától. A Szovjetunióval való barátság politikája — mondotta Benn — fontos elemévé kell, hogy váljon az angol külpolitikának. Macmillan miniszterelnöknek meg kell hívnia N. Sz. Hruscsovot Londonba a szovjet kiállítás megnyitására, s azután Macmillannak Moszkvába kell utaznia, hogy ott megnyissa az angol kiállítást.

J. Rankin, laburista képviselő kijelentette, hogy Skócia lakossága elégedetlen a Polaris rakétákkal felszerelt amerikai tengeralattjárók számára Skócia területén létesített támaszpont miatt. Felhívta a figyelmet arra, hogy semmiféle biztosíték sincs arra nézve, hogy az angol miniszterelnök és az amerikai hatóságok között tanácskozások folynak majd az amerikai tengeralattjárók moz-

dultaira vonatkozóan. Kijelentette, hogy helytelenül nevezik Angliát az Egyesült Államok szövetségesének. „Mi — mondotta — csatlós ország vagyunk s egy olyan amerikai támaszpontban lakunk, amelyet bármikor feloldozhatnak”.

Prior Palmer, konzervatív képviselő keményen bírálta Adenauer nyugatnémet kancellár külpolitikáját. Palmer azzal vádolta a nyugatnémet kormányt, hogy revansizmusokat táplál és „területi igényeket támaszt Kelet-Európával szemben”. Fel-szólította az angol kormányt, hogy foglaljon állást Nyugat-Németország minden ilyen nemzeti igényével szemben.

Prior Palmer emlékeztetett a nyugatnémet kormány egyes tagjainak legutóbbi provokáló beszédre és revansista kijelentéseire, majd feltette a kérdést: vajon nem emlegetet ez arra a zenebőrdő, amelyet 1936-ban, 1937-ben és 1938-ban hallottunk?

nyugatnémet katonák vannak Franciaország fölött — írja a lap. — Ez az esemény 15 évvel egy olyan háború után, amelyben a katonák honfitársal tevékenyen bizonyították be, hogy milyen szörnyűségekre képes az emberben rejtőző vadállat, érthető megdöbbenést és felháborodást kelt országunkban. Súlyos sértes ez mindazokra

nézve, akik valamely családtagjukat elvesztették a háborúban”.

A Le Monde a bonni vezető körök képviselőinek kihívó és fenyegető nyilatkozataira hivatkozva, hozzáfűzi: „Tudják meg a szövetségi Németországban, hogy a Hitler idején elkövetett büntetek sohasem merülhetnek feledésbe.

Felesleges zaj nélkül

Ezzel a rajzzal kommentálta KAMB francia karrikaturista a l'Humanité hasábján a Bundeswehr egységének Franciaországba való érkezését.